

РЕШЕНИЕ

№ 223

гр. Бургас, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разгледа докладваното от Румяна Ст. Калошева Манкова Въззивно гражданско дело № 20222000500366 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе пред вид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ против решение № 260225 от 29.06.2022 г. по гр.дело №1957/2020 г. на Бургаския окръжен съд, с което е отхвърлен искът ѝ против И. С. В. и П. С. Ж. по чл.153, ал.2 ЗПКОНПИ.

Иска се отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на друго, с което искът да бъде уважен. Според въззивника, решаващият съд неправилно е уважил възражението на ответниците за изтекла погасителна давност по отношение на недвижимия имот, предмет на иска, а в частта, с която се претендира отнемане на равностойността на дружествени дялове, неправилно е прието, че предмет на отнемане може да бъде само налично имущество. След влизане в сила на решението за развод между П. С. Ж. и С.В.Ж., между тях е допусната делба, одобрена с протокол за съдебна спогодба от 29.09.2017 г. по гр.дело №5195/2015 г. на БРС. Налице е ново имуществено разпореждане с имота, подлежащ на отнемане, от която дата, според въззивника, е започнала да тече нова погасителна давност. Прави анализ и съпоставяне чл.144 ЗПКОНПИ и разпоредбите на ЗОПДИПД /отм./ с довода, че по отношение на П. Ж. е налице самостоятелно основание за отнемане на имущество, придобито незаконно от страна на нейния баща. Досежно претенцията за отнемане на равностойността на дружествени дялове от И. В., комисията счита, че решението е в противоречие с практиката на

БАС в посочени две решения от 2011 г. Сочи, че претенцията е насочена към равностойността на дружествените дялове, а не към самите дялове, тъй като последните са дялове от имуществото на дружеството, пропорционални на дела от капитала и обхващат цялото съдържание на членственото правоотношение, съвкупността от права и задължения на съдружника в тяхната взаимност и съвкупност.

В отговор на въззивната жалба, подаден от П. Ж., чрез адв. Ст. С., се иска оставянето □ без уважение като неоснователна. Посочено е, че съгласно разпоредбата на чл.152, ал.2 ЗПКОНПИ, давността започва да тече от датата на придобиване на имуществото, а не от датата на прехвърлянето му на роднини по права линия. Сочи се и липса на разпоредба, която да урежда спирането и прекъсването на давността в хипотезата на чл.144 ЗПКОНПИ. Счита за логично и обосновано, че в настоящия случай моментът на незаконно придобиване на имуществото е този, в който С. е закупил имота от община С. – юридическият факт, който поражда за комисията субективното право да иска отнемането му. Договорът за продажба е сключен на 08.06.2009 г. и от тази дата започва да тече срокът по чл.152, ал.2 ЗЗД.

Отговор на въззивната жалба е подаден и от адв. Н. А., особен представител на И. В.. Моли за оставянето □ без уважение като неоснователна. Твърди, че по делото не са събрани доказателства И. В. да се е разпоредила с дяловете, чиято равностойност се иска, в каквата хипотеза на отнемане подлежат дружествените дялове, а не тяхната равностойност, ако страната не се е разпоредила с тях. Поддържа изводите на съда, че при липсата на осъдителна присъда спрямо проверявания С., уважаването на иска по би било в нарушение на чл.2 ЗПКОНПИ и на презумпцията за невиновност, съгласно чл.4, т.1 и т.5 от Директива 14/42/ЕС. Сочи, че ответницата е придобила дяловете от своя баща чрез приемане на наследството по опис, следователно не следва да престоира повече от това, което е получила. Решението е съобразено и с актуалната съдебна практика, според която при наличие на имуществото, съдът не може да отнеме неговата равностойност.

Жалбата е подадена в срок от надлежно легитимирана страна против подлежащ на обжалване съдебен акт, което сочи на допустимост.

По съществуващото на спора, настоящата инстанция, в рамките на наведените във въззивната жалба доводи, доказателствата по делото и с оглед предвиденото в закона, намира следното:

С обжалваното решение е отхвърлен искът по чл.153 и сл. ЗПКОНПИ на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество против И. С. В. от гр. П. и П. С. Ж. от гр. Б. за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 13 000 лв., както следва:

от И. В.,

на основание чл. 150, вр. чл.142, ал.2, т.1, вр. чл.141 ЗПКОНПИ,

- сумата от 2 400 лв., равностойността на 240 дружествени дяла от капитала на „Ел Пи Ес“ ЕООД с ЕИК 102854938;

- сумата от 500 лв., равностойността на 50 дружествени дяла от капитала на „Доломит-М“ ЕООД с ЕИК 102836721;

- сумата от 1 200 лв., равностойността на 120 дружествени дяла от капитала на „И Пи Ем“ ЕООД с ЕИК 201798659;

от П. Ж.,

на основание чл.144, вр. чл. 142,, ал.2, т. 1, вр. чл. 141 ЗПКОНПИ,

- недвижим имот, представляващ УПИ ***, *** по плана на с. П., Б. област, с площ от 890 кв.м., при граници: от две страни – улици, УПИ *** и УПИ ***,с пазарна стойност 8 900 лв.

Ищцовата комисия е осъдена да заплати по сметка на Окръжен съд – Бургас държавна такса от 520 лв., а на ответницата П. Ж. – 970 лв. съдебни разноски. Решаващият съд е приел, че за проверяваното лице С. С., б.ж. на гр. Б., наследодател на ответниците, е установено значително несъответствие в имуществото по смисъла на пар.1, т.3 от ЗПКОНПИ, надвишаващо 150 000 лв., което обосновава извод за наличие на обосновано предположение по чл.107 ЗПКОНПИ, че дадено имущество на лицето е незаконно придобито. Намерил е за основателно възражението на П. Ж. за изтекла погасителна давност, съгласно чл. 152, ал.1 ЗПКОНПИ, по отношение на недвижимия имот. Досежно претендираните суми, представляващи паричната равностойност на дружествени дялове, е направил извод, че след като В. не се е разпоредила с въпросното имущество, не подлежи на отнемане неговата парична равностойност, поради липса на основанията по чл.142 ЗПКОНПИ.

Така постановеното от Бургаския окръжен съд решение, преценено служебно, съобразно изискванията на чл.269, изр. 1 ГПК, е валидно и допустимо, като произнесено от законен състав на компетентния съд по надлежно предявен и допустим иск в редовно развил се съдебно производство.

По въпросите, касаещи правилността на обжалваното решение, в рамките на чл.269, изр. 2 ГПК по посочените във въззивната жалба оплаквания, съдът намира следното:

Искът е за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество и има правното си основание в чл.153 и сл. ЗПКОНПИ.

Не се спори от фактическа страна, че по повод постъпило уведомление от 17.10.2018 г. на Окръжна прокуратура- Бургас за образувано ДП № 547/2014 г. на ОД на МВР - Бургас срещу виновното лице за това, че през периода 01.01.2009 г. – 31.10.2012 г. в гр. Б. при условията на продължавано престъпление, избегнал установяването на данъчни задължения в особено

големи размери, като потвърдил неистина в подадени справки-декларации по ДДС – престъпление по чл. 255, ал.3, вр. ал. 1, т.2, вр. чл.26, ал.1, попадащо в обхвата на чл. 108, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ , събрани в хода на разследването доказателства за осъществен от С. П. С. състав на горепосоченото престъпление, като с постановление на ОП-Бургас от 17.10.2018 г. наказателното производство е прекратено, тъй като деецът е починал, ищцовата комисия с протокол от 16.11.2018 г. е образувала проверка за установяване дали е налице значително несъответствие в имуществото на лицето С. П. С., б.ж. на гр. Б., починал на ***, за периода от 16.11.2008 г. до 16.11.2018 г. С решение № 571 от 17.03.2020 г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество в периода от 16.11.2008 г. до 17.01.2014 г. против наследниците на починалия, негови деца, И. С. В. и П. С. Ж., и съпруга на последната С.В.Ж.. В резултат на установеното, комисията е приела наличие на значително несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваното лице в размер на 442 577,20 лв., при придобито имущество на стойност 14 170,80 лв. и отрицателен нетен доход от 525 739,65 лв., като на 29.07.2020 г. комисията е взела решение под № 1383 за внасяне в съда на искова молба по чл. 153, ал.2 ЗПКОНПИ. Разглежданият иск е предявен на 04.08.2020 г.

Съгласно чл. 153 и сл. ЗПКОНПИ, комисията предявява осъдителен иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество срещу проверяваното лице и други предвидени в закона лица, включително наследници или заветници до размера на полученото от тях /чл.150 от закона/. В производството пред съда комисията представя доказателства за вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество, обстоятелствата по надлежно започнала проверка, наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и др. обстоятелства за произхода на имуществото.

В случая е установено, че С. С. не е привлечен като обвиняем, тъй като образуваното наказателно производство за престъпление, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, е прекратено, поради смъртта на посоченото лице, в която хипотеза проверката пред комисията по специалния закон е допустима, съгласно чл.108, ал.2, т. 4 ЗПКОНПИ, при надлежно постъпило уведомление от съответната прокуратура. Посочените обстоятелства сочат на законосъобразно започнало и проведено от КОНПИ производство, последвано от предявен пред компетентния съд допустим иск.

Безспорно е по делото, че С. С. е роден на *** г. в с. П., Б. област. Разведен е с решение за развод № *** г. на РС-Бургас. На *** същият е починал, с последен адрес в гр. Б.. Оставил е наследници две деца – И. С. В., родена на *** г. и П. С. Ж., родена на *** г. П. Ж. е направила отказ от наследство, вписан под *** г. в особената книга при РС-Бургас. И. В. е приела наследството по опис, с вписване в особената книга на съда под № *** г., като описаното имущество включва: поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. К., Б. област и лек автомобил „***“, придобити съответно през 2005г. и

1992 г., преди проверявания период. В обхвата на този период попада следното прието по опис имущество: 1. От 500 дружествени дяла от капитала на „Ес Пи Ес“ ЕООД с обща номинална стойност 5 000 лв., 240 дружествени дяла придобити в проверявания период; 2. От 500 дружествени дяла от капитала на „Доломит-М“ ЕООД с обща номинална стойност 5 000 лв., 50 дружествени дяла, придобити в проверявания период, 3. От 50 дружествени дяла от капитала на „Бляк Сии Инвестмънт“ ЕООД с обща номинална стойност 5 000 лв., 25 дружествени дяла придобити в проверявания период и 4. 120 дружествени дяла от капитала на „И Пи Ем“ ЕООД, с обща стойност 1 200 лв., придобити в проверявания период.

„Ес Пи Ес“ ЕООД е регистрирано на 28.08.2003 г. по ф.д. № 2169/2003 г. на ОС-Бургас, със седалище гр. Н., учредено от С. като едноличен собственик на капитала. На 05.05.2011 г. е прехвърлил на Г.А. 100 дружествени дяла по 10 лв. на обща стойност 1 000 лв., които на 11.10.2012 г. е изкупил обратно. На 07.03.2012 г. наследодателят е прехвърлил 70 дяла по 10 лв. на обща стойност 700 лв. на дъщеря си П. Ж., а на 09.03.2012 г. - 70 дружествени дяла на обща стойност 700 лв. на дъщеря си И. В., като дяловете на двете са изкупени обратно на 20.03.2013 г. Като наследник на С. С., И. В., на основание чл.157, ал.1 ТЗ, е продължила дейността на дружеството. С решение № 200 от 23.04.2015 г. по т.д.н. № 34/2915 г. на ОС-Бургас е открито производство по несъстоятелност на дружеството, с обявена начална дата на свръхзадълженост 31.12.2011 г., като несъстоятелността е обявена с решение № 356 от 09.10.2015 г.

На 05.03.2003 г. по ф.д. № 637/2003 г. на ОС-Бургас е регистрирано „Доломит-М“ ЕООД, гр. Н., учредено от С. и двете му дъщери при следното съотношение на капитала: за бащата – 4 500 лв., или 90% от капитала на дружеството, а за П. Ж. и И. В. – по 250 лв., или по 5% от капитала. На 10.09.2010 г. С. е изкупила дружествените дялове на Ж. и В.. Като наследник на своя баща, В. е продължила дейността на фирмата. Върху дяловете на дружеството има вписан запов в полза на НАП, наложен като обезпечителна мярка с постановление от 15.03.2018 г. на публичен изпълнител от ТД на НАП – гр. Пловдив по изпълнително дело № 376/2012 г. за задължения на В. към НАП в размер на 25 376,29 лв. към 13.11.2019 г.

На 07.11.2006 г. по ф.д. № 3523/2006г. на ОС-Бургас е регистрирано „Бляк Сии Инвестмънт“ ЕООД, гр. Н., с внесен капитал 5 000 лв., като 3 500 лв. са внесени преди проверявания период, а 1 500 лв. – на 30.07.2009 г. по равно от съдружниците към посочената дата – С. С. и П.И.. На 04.01.2010 г. С. е изкупил дяловете на И. на стойност 2 500 лв. Като наследник на собственика, В. продължава дейността на фирмата.

На 23.11.2011 г. е регистрирано „И Пи Ем“ ЕООД, гр. Н., с размер на капитала 1 200 лв., внесен от С., негов едноличен собственик. В., като наследник, продължава дейността на дружеството.

С. С. е регистриран и като управител на Сдружение „Институт за

регионално развитие – Бургас“ по ф.д. № 1781/2002 г. на ОС.Бургас и управител на Сдружение „Спортен клуб по бокс „Победа-Черноморец“, гр. Бургас по ф.д. № 1301/1992 г.

През проверявания период, с договор № *** г. С. С. е закупил от Община С. недвижим имот в с. П., представляващ УПИ *** по плана на селото, с площ от 890 кв.м. за сумата от 7 570,80 лв., който с нотариален акт № ***, дело № 294/2010 г., вписан на 31.05.2020 г., е продал на П. Ж. за сумата от 4000 лв. Същият имот е бил предмет на делба по гр.д. № 5195/2015 г. на РС-Бургас, след постановен развод между П. Ж. и С.Ж., като с одобрена от съда съдебна спогодба, имотът е поставен в изключителен дял на Ж..

Ищцовата комисия, на основание чл.144 ЗПКОНПИ, претендира отнемане от П. Ж. на гореописания недвижим имот, като незаконно придобит през 2009г. от починалото проверявано лице С. С.. Ответницата е направила възражение за давност.

Съгласно разпоредбата на чл.152 ЗПКОНПИ, правата на държавата по този закон се погасяват с изтичането на 10-годишна погасителна давност, която започва да тече от датата на придобиване на имуществото. Цитираният текст регламентира началото на давността от момента на незаконното придобиване на имуществото от проверяваното лице, срещу което при условията на чл. 108 ЗПКОНПИ е започнала проверката на обстоятелствата по чл.107 ЗПКОНПИ, а не от момента на извършване на последваща сделка с това имущество в полза на лицата по чл.144 ЗПКОНПИ, за които тази сделка е законна, след като те не са подложени на проверка по чл.107 от специалния закон.

В случая, незаконното придобиване по смисъла на чл.107 ЗПКОНПИ на претендирувания за отнемане от държавата имот, с оглед изследваното от комисията и установено значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице С. С., даващо основание да се направи обосновано предположение, че същият е незаконно придобит, е по силата на договора с Община С. от 08.06.2009 г. Срокът по чл.152 ЗПКОНПИ е изтекъл на 08.06.2019 г. Искът по чл.153 и сл. ЗПКОНПИ е предявен на 04.08.2020 г., след изтичане на 10-годишната погасителна давност. Поради това, правото на държавата да иска отнемане в нейна полза на процесния имот от наследницата П. Ж. е погасено по давност. Направеното от ответницата възражение в този смисъл е основателно, а предявеният от КОНПИ иск в тази част – неоснователен и подлежащ на отхвърляне.

Искът на комисията в останалата част е за отнемане от наследницата И. В., на основание чл. 142, ал.2, т.11 вр. чл.150 ЗПКОНПИ, на сумите от 2 400 лв., 500 лв. и 1 200 лв., представляващи равностойността на дружествени дялове от капитала на търговски дружества, за придобиването на които от проверяваното лице, неин наследодател, не е установен законен източник.

По въпроса подлежи ли на отнемане внесена от проверяваното лице

сума за придобиване на дружествени дялове от капитала на търговско дружество в случаите, в които проверяваното лице не се е разпоредило с притежаваните от него дялове, е налице актуална практика на ВКС по чл.290 ГПК в решение № 187 от 13.12.2018 г. по гр.д. № 1180/2018 г., IV г.о., ГК, съгласно която отговорът на така поставения спорен въпрос е отрицателен. Според приетото в мотивите на посоченото решение, парична сума като действителна стойност на имущество може да е предмет на отнемане по изрично посочените в закона основания в случай, че съответният актив не съществува като част от притежаваното от ответника имущество. Ако активът съществува, то самият той подлежи на отнемане. Когато се касае за дружествени дялове, придобити със средства с неустановен законен източник, на отнемане в полза на държавата подлежат дружествените дялове, който извод се обосновава от разпоредбата на чл.127 ТЗ. Дружественият дял представлява имуществено право по смисъла на чл. 6 ЗОПДИППД /отм./, сега чл.145, ал.2 ЗПКОНПИ и като такова подлежи на отнемане. Фактът, че определено дружество на проверяваното лице има големи парични задължения и държавата, ставайки собственик на съответните дружествени дялове би станала титуляр на пасивите им, не може да обоснове друг извод по съображения за целесъобразност.

В разглеждания случай няма спор, че проверяваното лице, а в последствие и неговият наследник, притежава съответните дружествени дялове в посочените три дружества. При тези обстоятелства, предвид твърдението на комисията за придобиването им със средства с неустановен законен източник, на отнемане по реда на ЗПКОНПИ би подлежало самото имущество, представляващо дружествени дялове, а не сумата платена от проверявания С. за придобиване на дяловете от капитала на търговските дружества.

При изложените съображения, исковите претенции на КПКОНПИ за отнемане в полза на държавата от И. В. на сумите от 2 400 лв., 500 лв. и 1 200 лв., представляващи равностойността на дружествени дялове от капитала на съответно „Ес Пи Ес“ ЕООД, „Доломит-П“ ЕООД и „И Пи Ем“ ЕООД, са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Като е достигнал до същите изводи и е постановил отхвърлително решение, първоинстанционният съд е произнесъл правилен съдебен акт, обоснован от доказателствата по делото и съобразен с приложимия закон, който следва да бъде потвърден.

По въпросите, поставени във въззивната жалба като предмет на разглеждане пред въззивния съд, настоящата инстанция споделя изложените в обжалваното решение мотиви и за пълнота препраща към същите, съгласно разпоредбата на чл. 272 ГПК.

При горния резултат, ищцовата комисия следва да заплати на П. Ж. сумата от 770 лв., представляваща съдебни разноски за заплатено адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Дължимата от комисията държавна такса за настоящото въззивно производство е в размер на 260 лв.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260225 от 29.06.2022 г., постановено по гр. дело № 1957/2020г. на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. С. Ж. от гр. Б. сумата от 770 лв., представляваща съдебни разноски пред настоящата инстанция за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество да заплати по сметка на Апелативен съд-Бургас сумата от 260 лв., държавна такса за въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____